

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobců: **a) S. V., b) nezl. M. C., c) nezl. J. C.**, zastoupeni Mgr. Irenou Zelenkovou, advokátkou v Praze 3, nám. W. Churchilla 2, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2004, č. j. 6 Az 5/2004 - 20,

t a k t o :

- I.** Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2004, č. j. 6 Az 5/2004 - 20, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.
- II.** Zástupci stěžovatele, Mgr. Ireně Zelenkové, advokátce v Praze 3, nám. W. Churchilla 2, **se odměna nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24. 11. 2003, č. j. OAM-8085/VL-16-P05-2001, rozhodl žalovaný tak, že se žalobcům azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje, a že se na ně nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti citovanému rozhodnutí podala žalobkyně S. V. a) jménem svým i svých nezletilých dětí včas žalobu, ve které uvedla, že rozhodnutí správního orgánu napadá v celém rozsahu pro jeho nezákonnost, která spočívá jednak v porušení ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „správní řád“), neboť při posuzování jejího návrhu nebyl zjištěn přesně a úplně skutečný stav věci a učiněná zjištění nepostačovala ke správnému posouzení věci, a jednak v tom, že důkazy, které si správní

orgán opatřil pro rozhodnutí, nebyly úplné, čímž došlo opětovně k porušení ustanovení § 32 odst. 1 a dále § 34 odst. 1 správního řádu. Správní orgán tedy nemohl správně usuzovat na skutkové a právní otázky, které pro své rozhodnutí potřeboval zodpovědět. Stejně tak podle názoru žalobkyně a) správní orgán zhodnotil provedené důkazy nesprávně a bez jejich vzájemné souvislosti, čímž porušil § 34 odst. 5 správního řádu. Žalobkyně proto žádala, aby Městský soud v Praze napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil k dalšímu projednání. Současně s tím požádala dotčený soud o ustanovení obhájce.

O návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě proti shora citovanému rozhodnutí žalovaného rozhodl Městský soud v Praze usnesením ze dne 1. 11. 2004, č. j. 6 Az 5/2004 - 20, tak, že návrh na ustanovení zástupce žalobcům se zamítá. Podle názoru soudu totiž v daném stádiu řízení nebyla splněna zákonná podmínka, a to, že ustanovení zástupce je třeba k ochraně práv žadatelů. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalobkyně a) využila svého oprávnění domáhat se přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra soudem a jí podaná žaloba má zákonem požadované náležitosti, zejména návrh obsahuje označení napadeného rozhodnutí, obsahuje důvody a námítky, které žalobce k podání žaloby vedly, obsahuje i výrok rozsudku. Žalobkyně a) tedy svými vlastními úkony učinila vše, co mohla podle právních předpisů učinit k ochraně svých práv, dostatečně kvalifikovaným způsobem se obrátila na soud.

Proti citovanému usnesení podala žalobkyně a) (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, ve které uvedla, že s napadeným usnesením nesouhlasí, protože v průběhu azylového řízení se několikrát změnil azylový zákon a kvůli špatné znalosti českého jazyka stěžovatelka neměla možnost prostudovat tyto změny. Proto žádá zdejší soud, aby napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil a ustanovil právního zástupce.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti, a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Ačkoli stěžovatelka v podané kasační stížnosti výslovně neuvedla, pro který z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. žádá o přezkoumání napadeného usnesení, z povahy tohoto rozhodnutí je zřejmé, že stěžovatelka napadla rozhodnutí Městského soudu v Praze z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Podle ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s., může předseda senátu navrhovateli (žalobci), u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z citace uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou kumulativně splněny dvě podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a 2) jestliže je to třeba k ochraně jeho zájmů.

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že stěžovatelkou podaná žaloba má zákonem požadované náležitosti (obsahuje označení napadeného rozhodnutí, obsahuje důvody a námítky, které žalobce k podání žaloby vedly, obsahuje i výrok rozsudku) a stěžovatelka

tedy svými vlastními úkony učinila vše, co mohla učinit k ochraně svých práv, neboť dostatečně kvalifikovaným způsobem se obrátila na soud. S daným hodnocením však nelze souhlasit. Městský soud zjevně vycházel pouze z formálních znaků, jež jsou na podobu žaloby kladeny, aniž by se přitom zabýval tím, zda je předmětná žaloba přezkoumatelná z hlediska řádného uplatnění žalobních bodů. Podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Stěžovatelka v podané žalobě uvedla pouze výčet několika ustanovení správního řádu, o kterých se domnívá, že byly při projednávání její žádosti o azyl ze strany žalovaného porušeny. Takto uplatněné námitky však nelze mít za žalobní body, neboť chybí jejich konkretizace prostřednictvím skutkových důvodů, jejichž uvedení je nezbytné pro určení rozsahu, v jakém je rozhodnutí žalovaného napadáno. Daný stav věci tak nezbytně předpokládá ze strany soudu výzvu adresovanou stěžovatelce k doplnění náležitostí žaloby.

Nejvyšší správní soud proto nemůže přisvědčit Městskému soudu v Praze v tom, že stěžovatelka svými vlastními úkony učinila vše, co mohla učinit k ochraně svých práv, když jí podaná žaloba vykazuje nedostatky, jež vyžadují kvalifikovaného doplnění. V opačném případě by totiž nebylo možno přistoupit k jejímu projednání a musela by být odmítnuta. V dalším řízení je tedy nezbytné zjistit, zda jsou u stěžovatelky dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a v případě, že ano, pak jí pro řízení o žalobě proti shora citovanému rozhodnutí žalovaného zástupce ustanovit.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 110 odst. 2 s. ř. s., podle kterého zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

Jelikož zdejší soud ze spisu nezjistil žádný úkon právní pomoci, odměnu zástupkyni stěžovatelky, Mgr. Ireně Zelenkové, která byla ustanovena stěžovatelce k její žádosti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2004, č. j. 6 Az 5/2004 - 40, nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. října 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu